

for Københavns 8de Valgkreds sagde: Det er kun saadant et løst Tilbud, som Murmesteren ikke kan eller vil staa ved. Saa forhandlede jeg videre med Murmesteren, han faar Planer og Tegninger, han regner ud, hvad det vil koste, han gaar til hver enkelt Entreprenør, til Tømrere, Snedkere osv., giver en hel Del af Murarbejdet til andre Murmestre og kommer med et endeligt fast Tilbud, som han erklærer sig villig til juridisk at binde sig til. Men det skulde jeg ikke have gjort. Man fremhæver, oven i Købet med udhævet Tryk, i Betænkningen, at Ministeren har indhentet et saadant Tilbud fra en stedlig Murmester. Det er ikke altid let at gøre Folk til Pas. Det var nemlig det, som ved første Behandling var Indvendingen og maaske en noget berettiget Indvending mod Forslaget, at jeg ikke kunde skaffe, som der blev sagt, tilnærmelsesvis Sikkerhed for, hvad det vilde koste at opføre et nyt Fængsel. Som jeg citerede før, gik Udtalelserne ud paa, at det vilde blive meget dyrere, end Ministeren var kommen til, at det var rent vilkaarligt at sætte det til 1,200,000 Kr., man vilde komme op til 1½ Mill., ja, maaske 2 Mill. Naa, nu er denne Mangel afhjulpen, der foreligger et juridisk forbindelse Tilbud fra en Mand, og saa er det ogsaa galt, saa maa det ikke gives til den paagældende Mand, men det skal bortliciteres! Atter den samme Situation, det samme Argument, det bliver brugt baade pro og kontra. Her skal det være galt at holde sig til denne Murmesters Tilbud, skønt der derved opnaas, at man kan holde sig indenfor det Beløb, som staar i Loven, altsaa indenfor de 1,200,000 Kr. Det var det, man forlangte af mig ved Sagens første Behandling, at jeg skulde skaffe tilnærmelsesvis Sikkerhed for, at dette Beløb ikke blev overskredet. Hvis jeg nu, naar dette Forslag, hvad jeg haaber, bliver ophøjet til Lov, afslaar dette Tilbud og siger: Nej, jeg tør ikke acceptere det, man vil have, der skal være Licitation, staar jeg paa fuldkommen bar Bund. Jeg har ikke fjerneste Sikkerhed for, at der kommer saa billigt et Tilbud ved Licitationen, det kan blive meget dyrere. Jeg staar som ved Sagens første Behandling. Der er ikke Tale om noget Princip, der skulde gennemføres, eller et Systemskifte, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) sagde, men der er Tale om at tage hvert enkelt Tilfælde for sig og vælge det, som man mener i det foreliggende Tilfælde er rigtigst og hen-

sigtsmæssigst, med det ene for Øje: at faa det for Staten billigste.

Og jeg har Grund til at tro, at dette Tilbud netop er et billigt Tilbud, thi det kom saaledes til Verden, at jeg efter første Behandling sagde til den paagældende Mand: Jeg maa have et Tilbud, De kan staa ved, som De er juridisk forpligtet til at staa ved. Han svarede: Ja, men det er jeg ikke tjent med, hvis der skal være Licitation bag efter, thi saa vilde alle, hvad jeg har tilbudt at opføre Fængselet for, og saa kommer der naturligvis en, der byder under; derfor maa jeg vide, om der er Udsigt til, at jeg kan faa Arbejdet for det Tilbud, eller ikke. I sidste Tilfælde vilde han lægge noget paa for at have noget at løbe paa, men dette, sagde jeg, vilde jeg ikke have. Jeg vilde have et reelt, sandfærdigt Tilbud uden Tillæg for eventuelt at modgaa Konkurrenter. Saa fremkom Mandens Tilbud, altsaa fremskaffet paa den Maade, jeg har beskrevet, at han henvendte sig til adskillige Haandværkere og fik Oplysninger og bindende Tilbud fra dem. Derfor tror jeg, at man her virkelig har faaet et billigt Tilbud frem. Men desuden findes der i hans Kontrakt den Bestemmelse, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) gjorde opmærksom paa, at hans Tilbud kunne være at nedsætte, idet man kan gennemgaa dem, og han skal opgive Detailpris paa hver Ting, baade Enhedspris og Mængdeberegning, og hvis de vise sig paa noget Punkt at være for høje, vilde de være at nedsætte af uvidlige, af Justitsministeren udnævnte Mænd. Jeg tror, at man er kommen saa vidt, som man kan komme. Det betyder, som sagt, ikke et Systemskifte, men det betyder, at man i det foreliggende Tilfælde efter mit Skøn har valgt den bedste og den for Staten sikreste Maade.

Der kom Indvendinger herimod bl. a. fra det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe), der udtalte, at enhver Mand i Landet skal have Adgang til dette Arbejde. Men saa fjøede han til: Det skal dog være en Nyborgenser, der faar det. Altsaa, det skulde være stedlige Folk, der fik det. Men det er at stille Ministeren umulige Opgaver. Det samme findes udtalt i Betænkningen af det Mindretal, som det ærede Medlem fra Aarhus repræsenterer. Paa 8de Side staar der, at man maa fastholde, at Arbejdet bør udbydes ved almindelig Licitation, men faa Linier længere nede hedder det, at man i hvert Fald